

אירוח מרחבי

עד עכשיו היו מבצעים של "הסבר פניך לתיר" ומבצעים של אירוח תיירים בבית ישראלי.

עכשיו אני רוצה להציע מבצע חדש: "ארח את שכניך": תערכנה רשימות של משפחות המוכנות להזמין לארוחה משפחה ערבית מן הגדה או מן הרצועה. לארח אותם חצי יום או יום כבתיים, לשבת איתם, להודיך אותם, והעיקר — לשוחח איתם.

אותו דבר שיעשה בגדה. שיאספו משפחות ערביות הרוצות לארח משפחה ישראלית באותו אופן. וממה שאני שומע על הכנסת האורחים הערבית המהוללת — אני משוכנע שתמצאנה משפחות כאלה, אני חושב שמפגשים משפחתיים כאלה, ובילוי בצחצח במשך יום שלם יתרמו ל"שלום, ולהשתלבות במרחב, יותר מכל ה"תעמולות ומכל הנאומים.

ראובן בראון, חיפה

זהו רעיון מצויין. משפחות יהודיות המעוניינות לארח משפחה ערבית, ולהיפך — מוזמנות בהחלט לשלוח פרטים למערכת.

כבוד לנופלים

אין מילים בפי לתאר כמה אסירת תודה אני לכם על הרשימות אודות ה"נופלים" ה"הולכים ראשונה".

דחקא משום הנט הנפלא שקרא לנו ב"מלחמה זו, אסור לנו לשכוח לרגע את אלה שבוכיכם אגודנו חיים. אני קוראת עליהם את הרשימות, מביטה בתמונותיהם, ואבלה ב"כאב על מותם.

חבל רק שבשבוע שעבר לא צורפה תמונה להספד על דניאל ורדון, דחקא משום שהקטע אודות העיר, שאהב את מוצרט, והתפעל "כמה הרבה שמי יים", כל כך נגע לי לב.

חנה ברמן, ימתין

תצלומי של סגן דני ורדון — ראה תמונה.

ורדון

למרות שלא שכלתי איש מקרובי ב"מלחמה זו, הודיעתי שביום השלושים לנופלים, לא הוכרו יום אבל, וכל בתי השעשועים היו פתוחים כרגיל.

זה מחפיר שאני שים שומרים על ימי אבל לזכר מאורעות שקרו לפני מאות ואלפי שנים, אבל אינם מכבדים את זכר אלה שנפלו למענם, שרק חודש קודם לכן חיו, וצחקו והיו מלאי תקוות.

קבינט השלום

למרות הפליאה, למרות שעם פרוץ הקרבות ידעה הממשלה ללכד סביבה את כל חלקי העם, בהקיימה ממשלה מורחבת, הרי שיש להצטער שעם סיוע הקרבות, לא הורקם שוב גוף דומה ומלוכד, לפתרון הבעיות שיובילו לשלום.

עם כל הכבוד לאלו שהביאו את הנצחון הצבאי, קשה לתאר שאותם האנשים, יוכלו להביא גם את השלום. נמצאים בארץ אישים כמו מר נתן ילין מור או ח"כ אורי אבנרי, שהקדישו מיטב זמנם ומרצם לבעיה הערבית ופתרונה. יודע אני שמבחינה פוליטית הם מתנגדים חריפים לקו הממשלה, אולם אחרי הכל, גם ח"כ מנחם בגין, היה באופוזיציה עיקבית וממושכת, וזה לא מנע צירופו לקבינט. לזה יש להוסיף את האהדה שאנשים כמו אבנרי וזכים לה, בין החוגים הערביים, ואפילו בארצות ערב. מה שנראה לי כ"דחוף ביותר, הוא הקמת קבינט שלום, שיורכב לאו דחקא מאותם אלה שהביאו את (המשך בעמוד 6)

פתרון יסודי, הוגן ובן-קיום

נתן תוך שאיפה שמלחמת יוני 1967 תירשם בהיסטוריה כאחרונה במלחמות בין ישראל ושכנותיה, רואים החתומים מטה הכרח לפתור את בעיית היחסים של עמי הארץ פתרון מדיני יסודי בן-קיום. כבסיס לפתרון הגיוני והוגן אנו מציעים את ההצעה דלהלן:

1. תיכון הפדראציה של ארץ ישראל (פלשתינה), אשר תשתרע על שטחי מדינת ישראל, רצועת עזה והגדה המערבית, ואשר בירתה תהיה ירושלים-רבה.

2. הפדראציה תהיה מורכבת ממדינת ישראל וממדינה ערבית, אשר תתן סיפוק לשאיפת העם הערבי הפלשתינאי ליישות לאומית-מדינית.

3. חוקת היסוד של הפדראציה תבטיח את בטחונן של שתי המדינות המרכיבות אותה, על-ידי מערכת ערובות הדדיות בנות-תוקף, שתמנע את הסכנה כי אחת מהן תנוצל על-ידי גורם זר כל-שהוא נגד רעותה.

4. במיסגרת הפדראציה, בעזרת קונסורציום בין-לאומי, תיפתר באופן יסודי בעיית הפליטים, על-ידי שיקומם הכלכלי והחברתי, נוסף על שיקומם הלאומי.

5. מידת סמכותה והיקף פעולתה של הפדראציה בכל שטחי החיים — כלכלה ומסחר, תחבורה ותקשורת, חינוך ותרבות — יתגבשו במרוצת הזמן בתהליך הדינאמי של התגברות האמון ההדדי, תוך שיתוף פעולה בין מרכיבי הפדראציה.

6. הפדראציה של ארץ-ישראל (פלשתינה) תראה בעין יפה הצטרפותן של מדינות שכנות אחרות למסגרתה.

7. הפדראציה של ארץ-ישראל (פלשתינה) תחתור לניטרול האיזור, למען יחדל לשמש שדה-קרב למעצמות. מיסגרת מדינית משותפת לעמי האיזור תאפשר ביטוי הולם לכל ייחוד אתני, דתי ותרבותי.

הסיכסוך המזרח-תיכוני, שהתחיל כהתנגשות בין התנועה הלאומית העברית לבין התנועה הלאומית הערבית, יבוא לסיומו עם השכנת השלום ביניהן בדרך הקמת הפדראציה. מצב חדש זה יאפשר לראשונה הפניית תקציבי-מלחמה עצומים לפיתוח לצורכי שלום ויסמן תחילתה של תקופה חדשה — של שיגשוג ורווחה כלכלית ושל פריחה תרבותית — לאיזור כולו.

כי לעמי הארץ ולעמי האיזור נכוננו גורל משותף ויעוד משותף.

- גלילה אמיר, מורה, ירושלים
- נמרוד אשל, רב חובל, אשדוד
- אמנון זכרונאי, עו"ד, תל אביב
- אבנר חזקיהו, שחקן, תל אביב
- פרופ' עמירם רון, חיפה
- ד"ר ארזה רון, חיפה
- עמוס קינן, עתונאי, תל אביב
- בועז עברון, עתונאי, תל אביב
- יעקב פרחי, עתונאי, תל אביב
- ישעיהו וינברג, מנהל התאטרון הקאמרי
- יעקב אגמון, מנהל תאטרון
- ד"ר גבריאל ברקת, דגניה
- נחמן צרוניצר, מהנדס, תל אביב
- ד"ר איתן להב, רחובות
- זיוה יריב, עתונאית, תל אביב
- דוד ארנפלה, תל אביב
- שמואל סגל, עו"ד, תל אביב
- יונתן אסקס, טייס
- אלי תבור, עתונאי, תל אביב
- אמיל הלוי, עתונאי, תל אביב
- ענת ספיר, סטודנטית, ירושלים
- מרגלית גלובצקי, סטודנטית, ירושלים
- שמואל רוזוב, ארדיכל, חיפה

- מיכאל קון, ארדיכל, תל אביב
- ויקטור ציגלמן, עתונאי, תל אביב
- עמוקם גורביץ, מו"ל, תל אביב
- אלדר שרון, ארדיכל, תל אביב
- דן בן אמוץ, סופר, תל אביב
- אורי זוהר, במאי, תל אביב
- צבי הקר, ארדיכל, תל אביב
- יגאל תומרקין, צייר פסל, תל אביב
- אורי אבנרי, ח"כ
- צבי אמיתי, במאי קולנוע
- נתן ילין מור
- איקא ישראל, צייר, תל אביב
- עוזי טמיר, מהנדס, תל אביב
- אורי רב, סוציולוג (בהסתיוגות מסעיף 6)
- חיים פרושנסקי, טייס
- דני קרוון, צייר, תל אביב
- אלכס מסיס, עתונאי, תל אביב
- ב. עמרי, מהנדס, תל אביב
- ד"ר מנחם אמיר, קרימינולוג, ירושלים
- שלום כהן, עתונאי, תל אביב
- רחל איתן, סופרת, תל אביב
- אייבי נתן
- ארתור גולדרייך, ארדיכל, תל אביב

המעוניינים להצטרף לפנייה מתבקשים לפנות לת. ד. 3006, תל-אביב.